02/10/2020

“Είμαστε σαφώς ενάντιοι προς τον Οικουμενισμό”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως κ. Ιερεμίας δημοσιεύει επίκαιρο θεολογικό κείμενο υπό το θέμα “ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΤΑΣΗ ΜΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΤΕΡΟΔΟΞΟΥΣ” όπου, μεταξύ άλλων, αναφέρει: “Τελικά λέγουμε και επαναλαμβάνουμε αυτό που είπαμε στο προηγούμενο κήρυγμά μας ότι, ενώ είμαστε υπέρ της οικουμενικής κινήσεως, είμαστε σαφώς ενάντιοι προς τον Οικουμενισμό ή Συγκρητισμό”.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ:

1. Τά κηρύγματά μας, ἀδελφοί, εἶναι «ἐκκλησιολογικά». Τό πᾶν εἶναι ἡ Ἐκκλησία. Εἶναι σάν τόν Θεό ἡ Ἐκκλησία, γι᾽ αὐτό καί παίρνει τά χαρακτηριστικά τοῦ Θεοῦ. Θά μιλήσουμε ἄλλοτε γι᾽ αὐτό.

Καλός θεολόγος καί χριστιανός εἶναι αὐτός πού ξέρει καλά ἐκκλησιολογία.

Στό προηγούμενο κήρυγμά μας εἴπαμε ὅτι ἀποκόπηκαν μερικοί ἀπό τήν Ἐκκλησία μας, πού εἶναι ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία, γιατί ἔχει τήν ὀρθή πίστη, ξέφυγαν καί ἔκαναν δικές τους κοινότητες. Αὐτοί εἶναι οἱ αἱρετικοί καί οἱ ἑτερόδοξοι. Ἐμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι πρέπει νά πονᾶμε γι᾽ αὐτό καί νά τούς ἀναζητοῦμε καί νά πηγαίνουμε πρός αὐτούς γιά διάλογο μαζί τους, γιά νά τούς ἐπαναφέρουμε. Ἐμεῖς, μᾶς λέγει ὁ Χρυσόστομος, νά πηγαίνουμε σ᾽ αὐτούς καί νά μήν περιμένουμε νά ἔρθουν αὐτοί σέ ᾽μᾶς. Καί νά διαλεγώμεθα μαζί τους «ὄχι μέ ἀγριότητα καί θυμό, ἀλλά μέ ἐπιείκεια καί πραότητα», μᾶς λέγει πάλι ὁ Χρυσόστομος.

2. (α) Σ᾽ αὐτό, στό σημερινό μου κήρυγμα, θά ἤθελα νά προσθέσω γι᾽ αὐτό πού λέγω καί δύο ἄλλες μαρτυρίες συγχρόνων ἁγίων μας. Ἡ μία εἶναι τοῦ ἁγίου Πορφυρίου. Ὁ ἀγαπητός μας αὐτός ἅγιος, ἐνῶ ἦταν ἐνάντιος σέ κάθε αἵρεση, πού τίς χαρακτήριζε πεπλανημμένες ἤ καί δαιμονικές, ὅμως φερόταν μέ ἀγάπη καί γλυκύτητα πρός τούς αἱρετικούς. Τούς χαρακτήριζε δέ ὅλους ὡς «παιδιά τοῦ Θεοῦ». Ἔλεγε σέ κάποιο πού ἦταν στό ἐξωτερικό, μεταξύ τῶν αἱρετικῶν: «Ἐκεῖ – τοῦ ἔλεγε – ἔχετε καί ἀλλοθρήσκους καί ἀλλοδόξους. Σέ ὅλους νά φέρεσαι μέ λεπτότητα, μέ ἀγάπη. Κανένα νά μή προσβάλλης. Ὅλους νά τούς αἰσθάνεσαι καί νά τούς ἀποκαλεῖς ἀδελφούς, ἀκόμη καί ὅσους ἀνήκουν σέ ἄλλες θρησκεῖες. Ὅλοι εἴμεθα παιδιά τοῦ ἴδιου Πατέρα. Νά μή κάνεις παρατηρήσεις γιά τήν θρησκεία τους σέ ὅσους εἶναι ἀλλόθρησκοι» (Ὁρόσημο, σ. 297).

(β) Ἡ ἄλλη μαρτυρία εἶναι τοῦ ἁγίου Σιλουανοῦ, ὁ ὁποῖος ἐλέγχει μέ ἀγάπη γιά τόν τρόπο συμπεριφορᾶς πρός τούς Καθολικούς κάποιον, ὁ ὁποῖος ἦταν αὐστηρός καί ἀπότομος. Τοῦ ἔλεγε: «Ὅταν λέτε (στούς Ρωμαιοκαθολικούς) πώς ἡ πίστη τους εἶναι νόθη, δέν θά σᾶς ἀκούσουν... Ἄν ὅμως λέτε σ᾽ αὐτούς πώς καλά κάνουν καί πιστεύουν στόν Θεό, πώς καλά κάνουν πού τιμοῦν τήν Παναγία καί τούς ἁγίους, πού πηγαίνουν νά λειτουργηθοῦν στίς ἐκκλησίες τους καί πού προσεύχονται στά σπίτια τους, πώς καλά κάνουν ὅταν διαβάζουν τόν Λόγο τοῦ Θεοῦ καί τά λοιπά, ἔχουν ὅμως ἐδῶ καί ἐκεῖ λανθασμένες θεωρίες καί πρέπει νά τίς διορθώσουν, τότε ὅλα θά εἶναι καλά καί θεάρεστα καί ἔτσι μέ τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ ὅλοι θά σωθοῦμε. "Ὁ Θεός ἀγάπη ἐστιν" καί γι᾽ αὐτό τό κήρυγμα πρέπει νά βγαίνει πάντα ἀπό ἀγάπη» (ἁγίου Σωφρονίου Ἀρχιμ., Ὁ ἅγιος Σιλουανός, σ. 66). Ἐδῶ θά ποῦμε καί γιά τό ὅτι ὁ ἅγιος αὐτός γλυκός πατήρ ἔδωσε καί λειτουργικό ἀντίδωρο σέ Γαλλίδα Ρωμαιοκαθολική, γιά νά μήν τήν προσβάλει καί τήν χάσει. Γιατί αὐτή ἐλκυόταν ἀπό τήν Ὀρθοδοξία καί πήγαινε στόν ἅγιο νά τήν βοηθήσει σ᾽ αὐτό. Ἡ παραχώρηση αὐτή αὐτή τοῦ ἁγίου ἤγειρε τήν διαμαρτυρία τῶν δικῶν μας «ζηλωτῶν» καί τῶν Παλαιοημερολογιτῶν. Τά ἔβαλαν μέ ἅγιο! Ἀλλά ὅ,τι κάνουν οἱ ἅγιοι εἶναι αὐτό πού

θέλει ὁ Θεός. Αὐτά λέγουν οἱ ἅγιοι τῶν ὁποίων τούς λόγους καί τά παραδείγματα πρέπει νά ἀκολουθοῦμε.

3. Ἀλλά, ἀγαπητοί χριστιανοί, τό κίνημά μας αὐτό πρός τούς ἑτεροδόξους, ἀπό ἀγάπη πρός αὐτούς, γιά νά ἔλθουν στήν σωστή πίστη, αὐτοί τό ἐκμεταλλεύονται γιά ἕνωση μας μαζί τους καί ξαπλώνουν καί αὐτοί τά χέρια σέ μᾶς. Τά ξαπλώνουν, ὄχι νά ἔρθουν αὐτοί σέ μᾶς, ἀλλά γιά νά πᾶμε ἐμεῖς σ᾽ αὐτούς. Καί ἐπειδή τό γνωρίζουν, ὅτι δέν εἶναι δυνατόν ἐμεῖς νά ἀρνηθοῦμε τήν πίστη μας, προτείνουν νά κάνουμε μία μίξη ὅλων τῶν δογμάτων μας, γιά νά εἴμαστε ἑνωμένοι. Αὐτό λέγεται «συγκρητισμός» καί «Οἰκουμενισμός». Τό καταλαβαίνουμε ἀπόλυτα, νομίζω, ἀγαπητοί ἀδελφοί, ὅτι ἡ πίστη μας δέν εἶναι ἀτελής, ὥστε νά δεχθεῖ κάποια προσθήκη ἀπό ἄλλο ξένο θρήσκευμα. Ὅπως ὁ Θεός μας εἶναι τέλειος καί δέν ἀλλοιώνεται («ἀναλλοίωτος»), τό ἴδιο καί ἡ πίστη μας. Ἡ «ἅπαξ παραδοθεῖσα πίστις» (Ἰούδ. 3)! Ἀκόμη καί ἄν ἔχουμε ἀγγελική ἀποκάλυψη, γιά κάποια ἀλλαγή τῆς πίστης μας, ἀκόμη καί τότε, μᾶς λέγει ὁ ἅγιος Πορφύριος, δέν θά δεχθοῦμε ὡς προσθήκη ἤ ἀφαίρεση στήν πίστη μας (βλ. Γαλ. 1,8).

Τελικά λέγουμε καί ἐπαναλαμβάνουμε αὐτό πού εἴπαμε στό προηγούμενο κήρυγμά μας ὅτι, ἐνῶ εἴμαστε ὑπέρ τῆς οἰκουμενικῆς κινήσεως, εἴμαστε σαφῶς ἐνάντιοι πρός τόν Οἰκουμενισμό ἤ Συγκρητισμό.

Μέ πολλές εὐχές,
† Ὁ Μητροπολίτης Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως Ἱερεμίας